

Bericht uit Saamaka

Columnist: Menno Marrenga

Gepubliceerd in De Ware Tijd 7/12/2005

Johnny en de meisjes

Paramaribo - Johnny en de meisjes, zij speelden 's middags altijd 'abilo'. Dat is een soort krijgertje, maar dan in het water. De spelregels waren een beetje veranderd: het ging er om de ander onder water te betasten, eerst zo'n beetje per ongeluk, dan steeds minder per ongeluk. Johnny vertelde hoe stevig de borstjes van de meisjes aanvoelden, en hoe fijn het was als zij kwamen voelen hoe stevig hij al werd. Maar ineens was het over. De meisjes wilden niet langer abilo spelen met Johnny, en Detto en Jaaja hielden bij het baden hun onderbroek aan. En dat nu het juist interessant begon te worden.

Dat was Johnny's verdriet, de vorige keer dat hij langskwam. Daarna ging Johnny naar Kourou. Ik ging stroomopwaarts en pas vanmiddag zag ik hem weer: een grote vent van vijftien, nu. En niet meer verdrietig. Want de meisjes wilden hem weer. Vijf meisjes wilden met hem slapen en hij was onderweg naar hen toe. Johnny was er vol van, moest het aan iemand vertellen.

Gisteren is er feest geweest, twee dorpen verderop. Johnny's grote broer zorgde voor de muziek want die heeft een geluidsinstallatie. En Johnny ging mee, natuurlijk. En op het feest zorgde hij voor het lawaai, met een witte afgezakte broek en een blauwe onderbroek en een zonnebril en nikes. En toen kwamen vijf vrouwen, en die zeiden dat ze met hem wilden slapen, vannacht. En dus was hij nu onderweg. Vijf echte vrouwen, met grote borsten die hangen, geen kinderen als Detto en Jaaja.

"Gaat dat zo makkelijk?" vroeg ik, om hem te prijzen. "Wel", zei Johnny bescheiden. Er was wat aan voorafgegaan. Na het sjuouwen met die loodzware boxen was Johnny naar een kreekje gegaan om te baden en zich op te doffen voor het feest. En toen waren daar ineens twee vrouwen, zonder te waarschuwen, en die hadden een hele tijd naar hem gekeken voordat hij hen in de gaten kreeg, en toen kreeg Johnny een erectie en toen hebben zij hem geprezen. Maar dat waren andere vrouwen, niet die vijf van het feest.

Tot zo ver Johnny's verhaal. Daarna peddelde Johnny weg in zijn korjaaltje, op weg naar de zevende hemel. En ik bleef achter, ietwat melancholiek.

Ik heb mijn bedenkingen. Een uitnodiging van vijf brutale meiden tegelijk op een feest, ik zou daar geen zes kilometer voor peddelen. Maar ik geef toe, Johnny heeft iets wat ik niet heb. Als de dames mij verrassen bij het baden dan krijgen ze de slappe lach.

Misschien is die uitnodiging toch geen grap. Maar dan zijn die vijf vrouwen vast niet gevallen voor die stoere bink die zo veel lawaai kon maken, maar voor het jongetje dat verlegen werd onder de kennersblikken van die twee vrouwen bij de kreek. Want als vrouwen net zo roddelen als jongetjes, dan is dat het hele dorp rondverteld. Johnny heeft iets onschuldigs – daar moet dus wat aan gedaan worden. En snel, zonder flauwekul.

Ik gun Johnny toch liever het spel met Detto en Jaaja. Want dat Jaaja sinds zij haar onderbroek aanhoudt, geen belangstelling meer heeft voor jongens, dat schat Johnny toch verkeerd in. Van haar kleine broertje en diens vriendenkring weet ik toevallig dat zij aardig de weg weet langs de oudere pubers van het dorp.

Johnny op weg naar groepsseks. Ik hoor morgen wel hoe het is gegaan. O nee, morgen ga ik weer naar Gujaba, en zaterdag gaat Johnny terug naar Kourou.